messe, heidab siis hädaga meele ära, hakkab wiinast röömu otsima, leiab wiletsust. Nõnda Matsiga ei olnud lugu. Tegi naesega tööd, lapsed, kui üles-kaswasid, tegid kaa tööd ja enam käsi, enam jõudu, enam kasu. Liisa teadis, mis mitmel emal teadmata on, iga lapsele wanust mööda ammetit anda: pidid teine teist aitama, isal emal abiks olema ja kosusid häästi, kaswasid üles kui paju wõsud jõe kaldal. Laiskus ei saanud nende ligi. Selge armastus oli kõikide südames ja selle kinnitasid wanemad hea õppetusega; kes pühapääwal ei saanud iriku minema, need lugesid kodu Testamendist peatükki, aulsid laulu-salmisi ja siis kõnelesid, mis ristiinimesel kasuks kuulda ja rääkida. Kui roog laual oli, tulid õik laua ligi, mite ülsikalsi, waid korraga, ja isa palus: „Issand Jeesus, tule wööraks sa ja meie roa õnnista!“ Kui said sõõnud, siis ema luges: „Täname sind, Issa, oled süa annud, ihu hinge eest kaa mured kannud!“ — Lapsed aunstasid wanemad häästi ja hoidsid kõige pahanduse eest, mõeldes: pärast räägiwad Jeesusele, kui pahad lapsed oleme, ja see oleks kahju! — Oh et aga kõik wanemad nõnda teeksid, siis lapsed peaksid neljandama käsu enne weel, kui käsu sõnad pähä õppiwad. Kuda wanemad aunstawad Jumalat, nõnda lapsed aunstawad wanemaid! sest asjast ei sünni kriipsugi ärawaielda. — Sestsamast asjast tuli kaa, et kõik külarahwas Matsi armastasid ja aunstasid. Kui nõuu tarwis

oli, ütles mõni: „tahan weel Lua-Matsiga rääkida!“ linnas nõndasamuti. Mäletan kül weel, et minugi kodu, kui sügise kaapstaid, karduhwlid ja muud sedasugust tarwis oli, mitu korda õõldi: kui Lua-Mats tuleb, annan käsku, et muretseb. Ja Lua-Mats tegi peremeestega kaupa, need siis töiwad maja-tarwidust, aga Matsi waew sai kaa tasutud. Ühe sõnaga õõlda: „Lua-Mats oli neile, kellel temaga tegemist, nagu sõbraks! Kui tuli sõõmaaja tunnil, Matsile anti kausiga suppi ja kui aeg andis, tehti temaga pärast weel juttu.

6. Linna-rahwas on suures hirmus, Lua-Mats on suures õnnes.

Mõni aasta läks nõnda mööda. Mats käis ika linnawahet iga teisipääwal ja siis pääwa taka. Aga korraga sai lugu teiseks. Teisipääw tuli, aga Lua-Matsi ep ole näha! Neljapääw tuleb, laupääw tuleb, Mats ei tule. Nüüd prõuadel, emandatel ja tüdrukutel oli suur mure. Tüdrukud seisid uste ees, käed puusas, ega hoolinud sest, et kõõgis leeme-kasrul ülekees ja praad ahjus ärakõrbes, küsisid aga teine teise käest: „Nägid Lua-Matsi? kas temast midagi kuulda?“ Nõnda tüdrukud kuulasid ulitsal, prõuad nõndasamuti kuulasid kõõgist, wartali-prõua weel läkitas raesoldati wälja Matsi otsima; tühi waew puhas! Lua-Mats ei ole kuskil. Nüüd kõik lootsid tulewa nädala peale, aga kartes: kas tuleb ehk tulegi enam! pärast on surnud! —